

Súd: Okresný súd Trebišov
Spisová značka: 12C/42/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7914203101
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 06. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Miľko
ECLI: ECLI:SK:OSTV:2014:7914203101.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trebišov sudcom JUDr. Jánom Miľkom v právnej veci maloletých detí: X. Z. D., nar. XX.XX.XXXX a 2. V. D., nar. XX.XX.XXXX, obaja trvale bytom I. R. K., J. A. Č.. XXX na návrh ich opatrovníka: Úrad práce sociálnych vecí a rodiny, M. R. Štefánika 73/23, 075 01 Trebišov proti odporcom: 1. Z.R. D., W.. H., R.. XX.XX.XXXX, T. D. I. R. K., J. A. Č.. XXX a 2. R. D., R.. XX.XX.XXXX, T. D. N. XX, T. Č. J. P., F. Č..XX V. zapretie otcovstva takto:

rozhodol:

Súd určuje, že R. D., nar. XX.XX.XXXX nie je otcom maloletých detí Z. D., nar. XX.XX.XXXX a V. D., nar. XX.XX.XXXX z matky Z. D., rod. H., nar. XX.XX.XXXX.

odôvodnenie:

Opatrovník maloletých detí žiadal, aby súd rozhodol, že odporca R. D. nie je otcom maloletých detí uvedených vo výroku tohto rozsudku. Návrh odôvodnil tým, že už v inom konaní súd pripustil podanie návrhu na zapretie otcovstva a z výpovedí odporcov ako aj z iných preukázaných skutočností jednoznačne vyplýva, že odporca nie je otcom týchto maloletých detí.

Aj matka maloletých detí sa s návrhom opatrovníka na zapretie otcovstva plne stotožnila. Uviedla, že jej manžel R. D. nie je biologickým otcom uvedených maloletých detí, pretože v čase rozhodujúcom pre ich splodenie sa s ním intímne nestýkala a otcom maloletých detí je F. D. s ktorým žila spolu v partnerskom vzťahu a intímne sa stýkala práve v čase rozhodujúcom pre ich splodenie.

Súd vo veci vykonal dokazovanie a zistil, že maloleté deti sa narodili za trvania manželstva odporcov. Z uvedeného dôvodu bol ako otec maloletých detí zapísaný manžel matky. Už viac ako desať rokov, však matka maloletých detí so svojim manželom R. D. spolu nežije. Asi rok pred narodením maloletej Z., t.j. v roku 2006, začala žiť matka maloletých detí v partnerskom vzťahu s F. D., nar. XX.XX.XXXX, ktorý má trvalý pobyt v D. Č.. XXX, ale toho času má bývať už u svojho brata v Č. R. T., B.. Š. E.. Toho času už v partnerskom vzťahu matka maloletých detí nežije. Odporca R. D. o maloleté deti nikdy záujem neprejavil, pretože mu bolo známe, že nie je ich biologickým otcom. Matka maloletých detí jednoznačne potvrdila, že detí sa narodili z jej intímneho vzťahu s F. D..

Vyššie uvedené skutočnosti súd zistil zo správy opatrovníka, z písomného podania matky maloletých detí zo 16.05.2014 ale aj jej výpovedí v konaní sp. zn. 6C/110/2013 a z rodných listov maloletých detí. Súd ďalej zistil, že rozsudkom Okresného súdu Trebišov z 11.09.2013 č. k. 6C/110/2013 - 19, ktorý nadobudol právoplatnosť 23.10.2013 bolo rozhodnuté o pripustení zapretia otcovstva R. D. k uvedeným maloletým deťom po uplynutí zákonnej lehoty na zapretie otcovstva.

Podľa § 96 ods. 1 Zákona o rodine, ak je to potrebné v záujme dieťaťa a ak uplynula rodičom dieťaťa lehota ustanovená na zapretie otcovstva, môže súd na návrh dieťaťa rozhodnúť o prípustnosti zapretia otcovstva. V tomto konaní musí byť maloleté dieťa zastúpené kolíznym opatrovníkom.

Podľa § 87 ods. 1 Zákona o rodine, ak sa narodí dieťa v čase medzi stoosemdesiatym dňom od uzavretia manželstva a trojstým dňom po tom, čo manželstvo zaniklo alebo bolo vyhlásené za neplatné, možno otcovstvo zaprieť len vtedy, ak je vylúčené, že by manžel matky mohol byť otcom dieťaťa.

Súd rozhodol, že odporca R. D. nie je otcom maloletých detí Z. D. a V. D., pretože v čase splodenia maloletých detí s matkou dieťaťa sa nestýkal. Aj keď mu teda svedčí domnienka otcovstva ako manželovi matky, po splnení vyššie uvedených zákonných podmienok, súd rozhodol, že otcom maloletých detí nie je.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na tomto súde v 3 vyhotoveniach.

1/ V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

2/ Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,

b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),

f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

3/ Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.